

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia piątek, 19 października 2018 r.

Poz. 4368

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.257.2018 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 17 października 2018 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2018r. poz. 994 z późn.zm.) i art. 97 ust.5 ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2017r. poz.1769 ze zm.)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr XLVII/239/2018 Rady Gminy Komańcza z dnia 14 września 2018r. w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia typu schronisko dla osób bezdomnych z terenu Gminy Komańcza w części dotyczącej §1 we fragmencie: „przez osoby, którym przyznano świadczenie w formie tymczasowego miejsca pobytu w schronisku, dla których właściwym miejscowo jest Gmina Komańcza z uwagi na ostatnie stałe miejsce zameldowania”.

Uzasadnienie

W dniu 14 września 2018r. Rada Gminy Komańcza podjęła uchwałę w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia typu schronisko dla osób bezdomnych z terenu Gminy Komańcza.

Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 24 września 2018r. Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdził, że uchwała Nr XLVII/239/2018 Rady Gminy Komańcza z dnia 14 września 2018r. w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia typu schronisko dla osób bezdomnych z terenu Gminy Komańcza narusza w sposób istotny przepis art. 97 ust.5 ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2017r. poz.1769 ze zm.).

Przepis art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy o pomocy społecznej stanowi, że do zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym należy udzielanie schronienia, zapewnienie posiłku oraz niezbędnego ubrania osobom tego pozbawionym. Zgodnie z zawartym w ustawie dalszym uregulowaniem prawnym osoba lub rodzina ma prawo do schronienia, posiłku i niezbędnego ubrania, jeżeli jest tego pozbawiona (art. 48). Udzielenie schronienia następuje przez przyznanie tymczasowego miejsca w noclegowni, schronisku dla osób bezdomnych albo schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi. (art. 48a ust.1). Właściwość miejscową gminy ustala się według miejsca zamieszkania osoby ubiegającej się o świadczenie (art. 101 ust. 1). W przypadku osoby bezdomnej właściwą miejscowo jest gmina ostatniego miejsca zameldowania tej osoby na pobyt stały (art. 101 ust.2). W przypadkach szczególnie uzasadnionych sytuacją osobistą osoby ubiegającej się o świadczenie, w sprawach niecierpiących zwłoki oraz w sprawach cudzoziemców, którym udzielono zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany, i cudzoziemców, o których mowa w art. 5a, właściwa miejscowo jest gmina miejsca pobytu osoby ubiegającej się o świadczenie (art. 101 ust.3).

Z treści art. 101 ust. 4 ustawy wynika następnie, że w przypadkach, o których mowa w ust. 3 gmina miejsca pobytu może przyznać świadczenia wymienione w art. 37–42 i 47–50, a zatem także może udzielić schronienia przez przyznanie tymczasowego miejsca w schronisku dla osób bezdomnych.

Zgodnie z art. 97 ust.1 opłatę za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, uwzględniając przyznany zakres usług. Osoby nie ponoszą opłat, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego.

Przepis art. 97 ust. 5 ustawy stanowi następnie, że rada powiatu lub rada gminy w drodze uchwały ustala, w zakresie zadań własnych, szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych.

Delegacja ustawowa wynikająca z art. 97 ust. 5 ustawy zobowiązuje zatem radę gminy wyłącznie do wskazania w podjętej uchwale szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych, rozumianych jako okoliczności i przesłanki, które powinny być brane pod uwagę przy ustalaniu wysokości opłaty. W powołanym przepisie ustawy nie mieści się natomiast upoważnienie rady do określania kręgu osób uprawnionych do pobytu w ośrodkach wsparcia i określania kręgu podmiotów, które mają ponosić z tego tytułu opłaty.

Z przytoczonych wyżej przepisów wynika bowiem, że zarówno krąg osób uprawnionych do pobytu w ośrodkach wsparcia, przypadki w których można uzyskać pomoc w formie pobytu w schronisku dla osób bezdomnych, jak również krąg osób które mają obowiązek poniesienia opłaty za pobyt w takim ośrodku wsparcia określa sama ustawa. Również kwestia dotycząca ustalenia właściwości miejscowej gminy zobowiązanej do przyznania świadczenia, o którym mowa w art. 48a ustawy została uregulowana w ustawie.

Natomiast powtórzenie w tym zakresie regulacji ustawowych bądź ich modyfikacja lub uzupełnienie w przepisach stanowiących przez radę gminy jest niezgodne z zasadami legislacji, jako zbędne, dezinformujące i mogące prowadzić do sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji przepisów. Zakaz taki wprost wynika z treści § 137 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016r. poz. 283), który stanowi, że w uchwale i zarządzeniu nie powtarza się przepisów ustaw oraz przepisów innych aktów prawnych.

O zakazie inkorporowania przepisów ustawowych do aktów prawa miejscowego, jako bezwzględnie niedopuszczalnych, wypowiedziały się także wielokrotnie sądy administracyjne (wyrok NSA z dnia 16 czerwca 1992 roku sygn. akt II SA 99/92, wyrok z dnia 14 października 1999 roku sygn. akt II SA/Wr 1179/98, wyrok z dnia 28 lutego 2003 roku I SA/Lu 82/02, wyrok z dnia 25 marca 2003 roku II SA/Wr 2572). Jednocześnie w wyroku z dnia 10 listopada 2009 roku sygn. akt II OSK 1256/09 Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że: „wprowadzenie do uchwały przepisów ustawowych powoduje nieważność takich zapisów uchwały. Tym bardziej sprzeczne z prawem jest dokonywanie zmian w przepisach ustawowych i regulowanie niektórych kwestii w sposób odmienny niż w ustawie. Tak więc należy przyjąć, że narusza w stopniu istotnym obowiązujący porządek prawny regulowanie raz jeszcze tego, co zostało już uregulowane w źródle powszechnie obowiązującego prawa, a także modyfikowanie przepisu ustawowego przez akt prawa niższego rzędu, bez wyraźnego upoważnienia ustawowego.”

W świetle powyższego nie znajduje uzasadnienia wprowadzenie w §1 uchwały w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia typu schronisko dla osób bezdomnych zapis o treści: „przez osoby, którym przyznano świadczenie w formie tymczasowego miejsca pobytu w schronisku, dla których właściwym miejscowo jest Gmina Komańcza z uwagi na ostatnie stałe miejsce zameldowania”.

W tym stanie rzeczy należało zakwestionować §1 uchwały we wskazanym powyżej zakresie.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dnia od daty jego otrzymania.

**z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO
DYREKTOR GENERALNY URZĘDU**

Marcin Zaborniak